

Thăm Viếng Ocean City, Maryland

Ngọc Hạnh

Những ngày trong tuần lễ Độc Lập Hoa Kỳ, thời tiết Virginia tương đối tốt, nắng ấm không mưa gió âm u. Tuần lễ trước, mưa bão, cây cối ngã nghiêng, tróc gốc, nhánh gãy đè sập mái nhà, ướt trần và sàn nhà, mất điện, thợ sửa chữa đến nay có nhà vẫn chưa xong. May mắn khu vực chung quanh nhà tôi chỉ mất điện vài tiếng tuy đã chuẩn bị đèn cây và nước theo dự báo thời tiết. Nay nhân ngày lễ Độc Lập Hoa Kỳ được nghỉ 3 ngày liên tiếp các con tôi rủ nhau đi Ocean City. Các cháu muốn nghỉ ngơi sau những ngày căng thẳng vì việc sở việc nhà và tiện thể xem đốt pháo bông, tắm biển. Thật ra Ocean City còn nhiều môn giải trí khác như câu cá, chơi goft, mua sắm ở boardwalk gần bờ biển, thưởng thức các món ăn hải sản và xem trình diễn văn nghệ.

Ocean City cách nhà 3 tiếng lái xe. Các cháu đi vào sáng thứ sáu. Lẽ ra đi từ chiều thứ năm sau giờ làm việc nhưng sau cùng đổi ý, đi sáng hôm sau cho rộng rãi thì giờ. Tôi chẳng lạ gì địa phương này nhưng nếu tôi không đi thì các cháu cũng ở nhà, nên dù chẳng thích cũng ráng đi cho các con vui sẵn dịp người bà con cho mượn căn phòng trong khu nghỉ mát ngay bãi biển. Thường gia đình chủ nhân dùng nơi này để nghỉ ngơi trong mùa hè hay cuối tuần nhưng họ đi Âu Châu trong mùa lễ năm nay.

Nhà nghỉ mát

Tôi mang laptop, vài quyển sách theo, định bụng sẽ ở nhà xem TV hay đọc sách, không ra biển mặc dù các con nhắc tôi mang theo áo tắm. Đi sớm nên trời mát và không bị kẹt xe bao nhiêu. Dọc hai bên đường xe chạy, ngoài những hàng cây to lá xanh um hay các thương xá nhỏ, hàng quán giải khát, bán thức ăn nhanh là các ruộng bắp mênh mông, lá xanh tươi tốt nhưng trái còn non chưa đến mùa thu hoạch hay những cánh đồng trồng đậu nành, đậu phộng lá xanh mơn mớn rộng bát ngát. Mùa hè năm nay mưa nhiều cây cỏ vùng Hoa Thịnh Đốn, Virginia và Maryland tươi tốt hơn mọi năm. Nhớ lại năm vừa qua hạn

hán, mùa hè nắng chang chang, đồng ruộng thiếu nước khô queo, đậu, bắp còi cọc vàng hoe trông thật tội nghiệp.

Năm nay theo báo chí Cali vẫn còn bị hạn chế nước vì hồ khô cạn, ai dùng nhiều, phung phí sẽ bị phạt. Thật là:

*Ca-li hạn hán đất khô queo,
Mưa dầm nơi khác tội dân nghèo.
Cành rơi cây ngã nhà hư hỏng,
Mất điện không đèn trẻ mè nheo...*

Xe chạy ngang qua 3 cầu thật dài ngoằn, tôi chỉ nhớ tên cầu Bay Bridge, hai cầu kia không nhớ tên. Qua cầu thứ ba là đến thành phố biển Ocean City, trù phú thịnh vượng như các nơi nghỉ mát ở Hoa kỳ. Cao ốc, khách sạn hai bên đường xe chạy và bãi biển nhiều lắm. Tất cả khách sạn đều treo bảng "no vacancy - hết phòng trống" Nhiều xe mang bảng Virginia chạy qua lại trên đường như chúng tôi. Họ cũng ra biển trong những ngày lễ tuy tiền mướn khách sạn mắc hơn ngày thường nhưng khách vẫn đông, không đủ phòng cho mướn. Chúng tôi ở lầu 6 trong cao ốc 20 tầng, ban công quay mặt ra biển, gió thật mát. Cây kiểng, kiến trúc khu chung cư rất xinh xắn, có nhà ăn, nhà giặt, phòng tập thể dục, phòng chiếu phim và hồ bơi trong nhà.

Nhà đậu xe đầy kín không còn một chỗ trống. Các cháu phải chạy lòng vòng đến tầng 5 khu lộ thiên rộng mênh mông mới còn vài chỗ đậu. Con gái tôi bảo chưa bao giờ thấy nhà xe chật kín phải lên sân thượng đậu như hôm ấy. Mới biết dân chúng chịu đi chơi xa và tiêu tiền khác với 5,7 năm trước.

Đi ăn trưa thấy các tiệm bán thức ăn nhanh như Mc Donald, Kentucky Fried Chicken, Pizza... đầy kín, ngồi tận ngoài sân. Nhiều tiệm bán cua và đồ biển nằm dọc 2 bên đường, khách phải lấy thẻ và chờ khoảng 20 phút. Buổi chiều chúng tôi ghé vào tiệm ăn có tên "Crab Bag, Seafood Market". Khách đầy kín các bàn, tầng trên tầng dưới. Người này ra, người kia vào.... Các bàn đều trải khăn nhưng bàn nào ăn cua họ phủ lên thêm miếng giấy dày to che kín cả mặt bàn. Nhân viên trong tiệm bận tụi tụi. Thức đơn nhiều món, ai ăn "cua tự

chọn, crab buffet” mỗi phần \$45, họ đem đến từng khay đầy cua bốc khói nghi ngút. Tuy thế khách tiêu thụ cũng nhanh, hầu bàn lại tiếp tục mang khay cua khác đến..

Crab cake khá ngon.

Trên tường nhà hàng cả chục TV với các đài khác nhau thảo nào khách nhàn nhả vừa nhâm nhi vừa xem truyền hình để những người bên ngoài đứng sắp hàng chờ sốt ruột. Tiệm ăn Tàu, Ý khách ngồi đầy các bàn ngoài hiên...

Hôm sau chúng tôi ra bãi biển rộng có thể đến 10 mét bề ngang. Cát màu ngà ngà và không mịn như các bãi biển khác nhưng sạch. Tôi không thấy rong rêu như bãi biển Cancun để công nhân mỗi buổi sáng sớm phải mang cào và xe đi nhặt... Người đi tắm bộ trên bãi biển đông lắm. Họ bị ướt chân nếu đi gần mé biển khi sóng tràn vào bờ nhưng không thấy ai tắm. Nước còn lạnh. Trên không hàng chục con hải âu bay lượn. Chúng biến mất khi chiếc trực thăng mang bảng quảng cáo nhà hàng tôm cua, hải sản bay chậm chậm trên không. Có chiếc tàu nhỏ mang màn ảnh thật to ghi tên các nơi giải trí địa phương chạy qua chạy lại gần bờ biển, nơi có đông người. Ngày nay các dịch vụ giải trí và ăn uống dám chi cho các quảng cáo tốn kém...

Ngày 4/7 chúng tôi đến địa điểm bắn pháo bông cách khu nghỉ mát chừng 15 phút. Pháo bông sẽ bắt đầu 8g45 nhưng 7g00 đã bắt đầu kẹt xe, cảnh sát chặn đường bắt xe chạy vòng ngõ khác. Các cháu cho xe vào bãi đậu, đi bộ thêm 10 phút mới đến công viên rộng, nơi thiên hạ đến đây trước tự bao giờ. Họ trải khăn, mang ghế xếp, mang dưa hấu, bắp nướng, bắp luộc thưởng thức... như đi picnic. Ở góc sân ban nhạc đang trình diễn dưới cái lều rộng. Chiếc xe kem đậu bên vệ đường, bạn tíu tíu với các khách hàng trẻ con, người lớn... Cách khán đài không xa lắm có 6 nhà vệ sinh đã chiến màu xanh và các thùng rác to đặt rải rác bên lề đường trong khu vực công viên.

Đối diện công viên là những dãy phố lầu tươi tắn, khang trang. Trời đang đẹp bỗng nhiên có mây đen và mưa. Chúng tôi chạy sang bên kia đường trú mưa dưới cầu thang phố lầu với một số người khác. Lúc mưa tạnh trở về công viên thấy 4, 5 lều to xanh đỏ vui mắt dựng lên cho dân trú mưa. Họ nhanh thật. Trước khi trời mưa công viên chỉ có cái lều của ban nhạc mà thôi.

Đúng 8g45 từng đợt pháo bông rực rỡ hiện lên không trung rất đẹp. Có nhiều hình thù, cái hình như ngôi sao hay cây dừa (palm tree) khi xanh, khi đỏ, lúc cao lúc thấp, từng một hay hai cái cùng một lúc, hết cái nọ đến cái kia, liên tục kéo dài trong 30 phút. Thiên hạ phần lớn ra về khi hết pháo bông sau khi dọn dẹp sạch sẽ chỗ

ngồi dù ban nhạc vẫn còn tiếp tục trình diễn. Chúng tôi về phòng thấy pháo bông - của tư nhân? - xa xa kéo dài khoảng hơn 15 phút nữa, từ cái một.

Mấy năm trước có người bà con ở xa về Thủ đô nhân dịp lễ Độc lập Hoa kỳ. Chúng tôi cùng rủ nhau đi xem đốt pháo bông. Thiên hạ nườm nượp, đông lắm. Họ đến từ 4g, 5 giờ chiều để giữ chỗ tốt còn không thì phải đứng xem xa xa một chút. Có thể mang thức ăn nhưng phải dọn dẹp sạch sẽ trước khi về. Chúng tôi đi xe điện ngầm đến Washington DC vì biết chắc không còn chỗ đậu xe. Pháo bông bắn cao, to và nhiều hơn ở Ocean City, có khi hai, ba cái pháo hoa hiện lên cùng một lúc trên không trung, rất đẹp. Tôi không chắc lắm nhưng pháo bông có thể kéo dài từ 45 phút đến 1 giờ. Sau đó chúng tôi bộ loanh quanh xem phố phường ban đêm chờ Metro bớt người mới về nhà. Ngày lễ xe điện ngầm hoạt động suốt đêm.

Nghĩ lại tôi phục sự nhanh nhẹn và tận tâm nhân viên Ocean City trong ngày lễ nhất là ngành Recreation & Parks. Trời mưa họ dựng lều cho dân trú mưa thật nhanh. Khi đốt pháo hoa xong là có người thu dọn rác sót lại ở công viên dù hãy còn mưa lâm râm. Những nhà vệ sinh dã chiến thật tiện lợi cho người xem pháo bông vì trên 500 người trong công viên, số người uống nước và ăn kem trong mấy tiếng chờ đợi thải rác rưởi, nhất là trẻ con. Ngoài ra mấy người cảnh sát làm việc nhã nhặn, tươi cười đứng chỉ đường cho khách bộ hành...

Thấy biển xanh và những lượn sóng cao ngoài khơi tôi liên tưởng những ngày chen chúc trên tàu vượt biển tìm tự do. Cũng may mọi người trên tàu cuối cùng được bình an. Tôi mơ ước có ngày cùng các con trở lại quê hương thăm viếng họ hàng bè bạn, nơi người dân hiền lành, ruộng đất phì nhiêu, nhiều tôm cá và hải sản...

Ocean City ngày 7 tháng 7 năm 2015
Ngọc Hạnh